

[Jørgen Jørgensen.]

var vedtaget, saa følte han og Regeringen sig forpligtet til at føre en Politik efter denne Beslutnings Linier uden at tage Forbehold af nogen Art. Statsministeren vil nemlig meget hurtigt opdage, at det lader sig ikke gøre i et for Landet livsvigtigt Spørgsmaal, at han som Statsminister staar som Repræsentant for Rigsdagen og skal gennemføre en Beslutning af denne Karakter og derefter forbeholder sig og ogsaa giver Udtryk for ved andre Lejligheder at have en anden Mening. Det maa være Ansvar for den, der staar som den ansvarlige Leder af den politiske Udvikling i Landet, at han personlig gaar ind for det Standpunkt, som Rigsdagens Flertal her har givet Udtryk for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det er under denne Debat, jeg tror af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, blevet sagt, at der er modstridende Meninger bag det Forslag til Beslutning, som vi her diskuterer. Det mener jeg ikke er rigtigt. Om Forslagets Indhold er der ikke modstridende Meninger. Alle, der har til Hensigt at stemme for dette Forslag — og som Det konservative Folkepartis Ordfører anbefaler jeg, at man stemmer for Forslaget —, er enige i de Synspunkter, som udtrykkes i Forslaget, og mener, at dets Vedtagelse er nødvendig dels for at tilvejebringe den fornødne Klaring over Landets Politik, dels for at give Regeringen en Mulighed for paa Basis af dette Forslag at foretage de Handlinger til Støtte for Danskheden i Sydslesvig, som Forslaget giver Udtryk for, en Støtte, som Danskheden i Sydslesvig just i disse Dage har den største, den alvorligste Brug for. Det er vor saglige Motivering for at give vor Stemme, og vi vil anse det for meget urigtigt, om den danske Rigsdag ikke i den Situation, hvor denne Mulighed foreigger, ved sin Stemmeafgivning støtter Regeringen i dens Arbejde paa Resolutionens Grund. Det, der med Rette kan siges, er, at der er Partier i denne Sal, Regeringen, Regeringspartiet, Det konservative Folkeparti og Dansk Samling, som kunde have ønsket, at man i sine Udtalelser var gaaet videre, end her er foreslaaet; men om selve Indholdet af Resolutionen er der Enighed, og jeg kan derfor heller ikke — det kunde man jo vide paa Forhaand —

være enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i de Betragtninger, han har fremsat. Saaledes som Debatten er forløbet, er der for mig ikke nogen som helst Grund, synes det mig, til at ændre den Stilling, mit Parti har indtaget i denne Sag.

Til det ærede Medlem Hr. Stærmose vil jeg gerne sige, at jeg er overbevist om, at hans Parti begaar en meget alvorlig Fejl ved i denne Situation at ville indtage den Holdning, det har foreslaaet. Jeg er overbevist om, at det vil vække Beklagelse, idet Sydslesvig har Brug for saa megen dansk Samling bag dets Krav om at opnaa de Frihedsgoder, som er en Forudsætning for, at en lykkelig Udvikling i Landsdelen kan finde Sted.

Jeg vil altsaa slutte med at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for denne Resolution, som, selv om den ikke i sin Udtalelse gaar saa vidt, som vi har ønsket det — og vor Stilling her har jeg tydeligt klarlagt under min første Udtalelse her i Salen —, dog tilvejebringer en Klarhed og aabner Regeringen en Mulighed for Handling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stærmose har Ordet for en kort Bemærkning.

Stærmose: Ganske kort vil jeg bemærke til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, at der ikke efter min Opfattelse er noget som helst Grundlag for den Afvisning af formelle Grunde, som det ærede Medlem vilde hævde. Det aabenbarer sig ved Debatten her i Aften, at det er rigtigt, hvad jeg sagde i mit første Indlæg, at dette Forslag til Beslutning ikke kunde være forpligtende og ikke vilde blive opfattet som forpligtende af Medlemmerne af dette Ting paa den Maade, at man bandt sig strengt til det. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen i sin Begrundelse for Afvisningen af mit Ændringsforslag udtalte, at der i Udtrykket i første Afsnit af Forslaget til Beslutning „paa Selvbestemmelsesrettens Grund“ ogsaa laa dette, at Kravet om en Afstemning kunde rejses, medens det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft slog fast, at efter Vedtagelsen af denne Beslutning kan et Krav om Afstemning ikke rejses. Ogsaa dette demonstrerer den Uenighed, der er i Opfattelsen af Forslaget, og det gør det indrepolitisk værdiløst i vore Øjne. Men det afgørende for os ved Afvisningen af det — den Bemærkning